

ESQUERRA
REPUBLICANA

25N DIA INTERNACIONAL PER L'ERRADICACIÓ DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

El feminisme ha protagonitzat alguns dels canvis de paradigma més importants de les darreres dècades. La seva capacitat d'incidència en el sentit comú ha estat enorme. Com a marc d'anàlisi, s'ha fet expert en treure de les ombres violències i desigualtats que estaven normalitzades i tornar-les inadmissibles.

Aquest estiu la resposta social pel cas Rubiales ha estat unànime. Però cap acció puntual per si mateixa desencadena una reacció social d'aquesta dimensió. El crit de **#SeAcabó** ha estat possible gràcies a un moviment feminista que porta dècades assenyalant com a violència allò que semblava l'estat natural de les coses, un moviment planetari que ha generat les condicions per a fer possible un canvi de mirada. Abans de Jenny Hermoso hi han hagut moltes altres dones, i altres moments històrics, que han suposat un abans i un després en la concepció social de la violència masclista.

El 4 de desembre de 1997, Ana Orantes, de 60 anys, explicava en *prime time* que el seu exmarit portava quaranta anys maltractant-la, a ella i a les seves filles. Havien fet més de 40 denúncies. Tretze dies després del programa, la seva parella la va assassinar: la va ruixar amb gasolina i li va calar foc. L'Ana no ho sap, però ho va canviar tot. El que era la normalitat de milers de dones es va tornar qüestionable i assenyalat com a intolerable.

El seu cas va tenir una repercussió mai vista a la societat espanyola i van sorgir les primeres lleis i polítiques públiques. El 1999 es va reformar el Codi Penal, el 2003 es van començar a comptabilitzar les víctimes, i el 2004 va entrar en vigor la primera llei integral de violència de gènere de l'Estat. El 2008 es va aprovar la llei catalana de violència masclista que, amb motiu del seu desè aniversari, recentment, es va ampliar i actualitzar amb una reforma més garantista. S'eliminava qualsevol tipus de discriminació, especialment, en el cas de les dones trans; s'inclouïa la violència institucional, les violències digitals, la violència ambiental i la violència obstètrica o la interseccionalitat, i es reforçava el consentiment.

El 26 d'abril del 2018, després que la marea omplís els carrers amb motiu de la Vaga Feminista del 8M, un jutjat va condemnar per abús i no per violació als 5 integrants de La Manada. Aquell mateix dia, milions de dones van sortir al carrer a cridar "*hermana, yo sí te creo*". Un nou gir en la concepció de les violències masclistes per posar al centre el consentiment i la llibertat sexual. Com a conseqüència, el 7 de setembre de 2022 es va publicar la Llei de Garantia Integral de la Llibertat Sexual, que situava el consentiment al centre, eliminava el delictes d'abús passant totes les violències sexuals a ser agressions, creava els centres de crisi 24 hores amb assistència psicològica i legal, i posava en marxa mesures de prevenció i pedagogia per la llibertat sexual.

Aquests són només alguns exemples de la potència dels feminismes per canviar consciències i aconseguir que es desenvolupin lleis i polítiques públiques abans impensables. Però encara queda molt camí per aconseguir que les administracions públiques assumeixin aquesta lluita

ESQUERRA
REPUBLICANA

com a pròpia. La violència masclista ha de ser una prioritat també per als ajuntaments que disposem de competències en matèria de violències masclistes.

Per tot el que s'ha exposat, els Grups Municipals de Movem Llanerers i Junts per Llanerers a l'Ajuntament de Sant Andreu de Llanerers proposa al Ple els següents

ACORDS:

PRIMER. Desenvolupar una estratègia de ciutat contra les violències masclistes que articuli la xarxa assistencial amb el conjunt d'àrees del consistori i la resta d'agents locals unificant els esforços en un enfocament coordinat i integral.

SEGON. Establir procediments i mesures per evitar la violència institucional sancionant quan qui pertany o treballi per a l'administració municipal exerceixi actes de discriminació. És imprescindible que institucions, serveis i professionals es preguntin, en tot moment, quins drets estan essent vulnerats, com i per qui, amb l'objectiu d'adoptar respostes concordants que evitin la revictimització i assoleixin tant la reparació com la prevenció.

TERCER. Instar el Govern de la Generalitat i concretament la Conselleria d'Igualtat i Feminismes **a transferir els recursos econòmics** suficients als ens locals per al desenvolupament de l'estratègia local contra les violències masclistes

QUART. Ampliar el pressupost municipal en els diferents àmbits d'intervenció en violències masclistes: sensibilització i prevenció, detecció, atenció, recuperació i reparació. Amb un pla d'abordatge i amb avaluació de l'impacte d'aquesta ampliació i compromís de seguiment.

CINQUÈ. Impulsar un Protocol de Dol en cas de femicidi i altres assassinats per violència masclista al municipi establint circuits ben definits de comunicació fluida i interconnectada, per tal de tenir clares les actuacions, funcions i responsabilitats de cada servei municipal en la intervenció.

SISÈ. Millorar les polítiques de prevenció de les violències masclistes, especialment, aquelles adreçades a la comunitat educativa, aprofundint en la "coeducació" com una eina transformadora i duent a terme actuacions que impliquin les famílies, per tal d'estendre la corresponsabilitat de la prevenció a tots els agents educatius.

SETÈ. Incloure la mirada intercultural en els equips professionals dels recursos municipals d'atenció directa per a donar una resposta adequada a les diverses realitats de les dones i evitar la revictimització. **Cal formació específica sobre interseccionalitat i antiracisme** per tal d'oferir-los eines i erradicar les pràctiques i els prejudicis cap a les dones en situació administrativa irregular i/o racialitzades.

VUITÈ. Empadronar les dones migrades per tal que no quedin excloses dels sistemes d'ajuts, tinguin accés a la salut i a l'atenció social.

ESQUERRA
REPUBLICANA

NOVÈ. **Garantir l'habitatge social immediat per a dones en situació de violència masclista** que estan vivint en condicions de precarietat residencial, ampliant les places d'emergència i els recursos d'habitatge d'inclusió de les entitats socials. Així com ajuts al lloguer.

DESE. **Desenvolupar plans d'ocupació per dones en situació de violències masclistes**, alta vulnerabilitat, en situació administrativa irregular, etc. en el marc d'una estratègia més àmplia per combatre la feminització de la pobresa.

ONZÈ. **Garantir els drets i les necessitats de les persones professionals que intervenen en situacions de violències masclistes**, ja que la cura i el benestar d'aquests equips és fonamental. Això implica mesures que permetin millorar aquestes condicions, que garanteixin la formació professional i que promoguin mecanismes que facin sostenible i desitjable la permanència en la intervenció directa evitant l'esgotament professional o *burnout*.

DOTZÈ. **Promoure masculinitats antimasclistes i igualitàries** amb propostes de sensibilització i prevenció, amb estratègies diferenciades per a la població adulta, jove, adolescent i la infantesa, i amb una línia de treball específic amb homes que han exercit violència.

TRETZÈ. Traslladar els presents acords al Ministeri d'Igualtat, la Conselleria d'Igualtat i Feminismes, l'Institut Català de les Dones, els grups polítics del Parlament Europeu, Congrés i Senat i Parlament de Catalunya i a les entitats municipalistes de Catalunya.

Aquest document és una còpia autèntica d'un document electrònic validable a:

Codi Segur de Validació 40ed88b351c943b18b8e848cf14a58ff001

Url de validació <https://sedesimplicia01.abiscloud.com/absis/idi/axi/dia/xa/ba/web/catala/asp/verificadorfirma.asp?NocdeAbsisInj=012>

Metadades Núm. Registre entrada: ENTRA 2023/11945 - Data Registre: 21/11/2023 21:42:00 Origen: Origen ciutadà Estat d'elaboració: Original